

euro's ten opzichte van dollars zet de euromunt onder druk. Ook de rente, een andere bepalende factor voor de wisselkoersverhouding, kan dollars aantrekkelijker maken dan euro's. Marktvorsers houden er rekening mee dat deze, gezien de stand van de economie, eerder in de VS dan in de eurozone wordt opgetrokken.

ZWAKKERE MUNT

Ook al is het monetaire beleid in de eerste plaats gericht op de binnenlandse economie, een zwakkere munt komt doorgaans ook niet slecht uit. Op korte termijn draagt een lagere internationale muntwaarde bij aan de exporten, zo is de gedachte. Europese bedrijven, vooral degene die actief zijn in de exportsector, profiteren van een goedkopere euro. Voor Amerikanen is het immers goedkoper geworden om producten en diensten uit eurolanden af te nemen. En zo kunnen Europese bedrijven meer afzetten in het dollarland.

Importen en exporten zijn medebepalend voor de omvang van de economie. Stimuleren van de exportsector helpt de economische activiteit. Wanneer een land meer exporteert dan het importeert, ontstaat een overschot op de handelsbalans.

Een tekort op de handelsbalans ontstaat, aan de andere kant, bij een land dat meer invoert dan uitvoert. Dat land, zoals de Verenigde Staten, krijgt uiteraard de extra goederen en diensten niet voor niets. In ruil geven Amerikanen vorderingen uit op hun toekomstige verdien capaciteit. Daarmee zet de VS, dat continu meer invoert dan het uitvoert, zichzelf als het ware in de uitverkoop.

Landen die meer exporteren dan importeren, staan te boek als concurrerend in het internationale bedrijfsleven. Bepalend voor die concurrentiepositie is de producti-

GROTE
VRAAG IS NU
WAT DE
TOEKOMSTIGE
VERHOUDING
TUSSEN
EURO'S EN
DOLLARS ZAL
WORDEN

veit binnen het bedrijfsleven. Maar centrale bankiers kunnen dus een handje helpen. Neem de ECB. De monetaire maatregelen hebben euro's goedkoper gemaakt in dollars. Dat helpt exporterende bedrijven. Probleem is dat de eurozone als geheel een overschot heeft op de handelsbalans. Het bedrijfsleven in de Europese muntunie exporteert, in tegenstelling tot dat van Amerika, meer dan het importeert.

Daarmee is een lagere eurowaarde lastig uit te leggen aan

EEN LAND DAT
CONTINU MEER
INVOERT DAN HET
UITVOERT, ZET
ZICHZELF ALS
HET WARE IN DE
UITVERKOOP

Amerika, het land dat juist kampt met een structureel tekort op de handelsbalans. En ook al vraagt dat probleem om een structurele aanpak binnen het bedrijfsleven, een tijdelijke impuls vanuit de monetaire hoek kan goed uitkomen. Het blijft wel van de korte termijn. Ook al drukt de centrale bank de internationale muntwaarde, na verloop van tijd kan het extra geld zorgen voor stijgende exportprijzen, waardoor het effect uitdooft.

VERHOUDING

Grote vraag is nu wat de toekomstige verhouding tussen euro's en dollars zal worden. Valutaspecialisten van Goldman Sachs houden rekening met een situatie waarin de euro dezelfde waarde zal hebben als de dollar. Hun collega's bij Deutsche Bank voorzien in 2017 een situatie waarin de euro zelfs minder waard is dan de dollar. Deze

twee voorspellingen maken korte metten met de realiteit in de afgelopen tien jaar. In die periode bevoog de euro-dollar-koers binnen een bandbreedte van 1,20 en 1,40 dollar, met af en toe een uitschieter.

Zo kostte een euro aan de vooravond van de wereldwijde crisis in 2008 ruim 1,60 dollar. Opvallend was dat dit gebeurde op het moment dat de ECB de rente verhoogde, terwijl de Fed deze juist rap verlaagde. In eerste aanleg zou dat de euro aantrekkelijker moeten maken en dus duurder, maar het tegenovergestelde bleek het geval. In die donkere dagen was het toch echt de dollar die wereldwijd dienst deed als vluchthaven.

Een andere uitschieter viel te noteren in 2011 op het hoogtepunt van de Europese schuldencrisis. Door ingrijpen van de ECB en Europese politici is Griekenland toen binnen de eurozone gebleven.

Voor de toekomstige euro-dollar-koers zal veel afhangen van de stand van de economieën, het bedrijfsleven en de overheden in de eurozone en de VS. Denk daarbij ook aan de staatsfinanciën en het concurrerend vermogen van bedrijven.

Maar angst en speculatie spelen ook een rol. Angst voor de geloofwaardigheid van autoriteiten bijvoorbeeld. Bij speculatie gaat het vooral om beleggers die massaal geld gaan lenen in een munt met een lage rente om dit weg te zetten wegzetten in een andere munt met een hogere rente.

Het zijn allemaal zaken waar de monetaire autoriteiten invloed op uitoefenen en vervolgens weer op kunnen reageren. Om de wisselkoers te beïnvloeden, moet het beleid, zoals nu gebeurt, afwijken. Want vergelijkbaar beleid kan beide munten in dezelfde richting duwen. De koopkracht daalt dan, maar aan de wisselkoers tussen euro en dollar verandert maar weinig.